

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

Εφημερίδα Τοίχου
* Βαγόνι Ι *

Βασικό χαρακτηριστικό της πόλης του Ηρακλείου (αλλά και κάθε άλλης πόλης) ήταν οι ελεύθεροι χώροι που υπήρχαν σε κάθε γειτονιά. Χώροι που λειτουργούσαν ως πόλοι συγκέντρωσης πιτσιρικάδων αλλά και μεγαλύτερων. Τέτοιοι χώροι ήταν οι **αλάνες**.

Κύρια λειτουργία τους ήταν η συνεύρεση ανθρώπων και η οργάνωση διάφορων παιχνιδιών, που συχνά αναστάτωναν τα ήρεμα νερά της γειτονιάς. Οι αλάνες ήταν ζωντανόι χώροι γνωριμίας, επαφής, συναναστροφής και επικοινωνίας χωρίς προκαθορισμένους κανόνες, αλλά με βάση την επιθυμία της στιγμής.

Δυστυχώς την περίοδο που διανύουμε, χάρη των αξιών της ιδιοκτησίας, του πόθου για την απόκτηση περισσότερων αντικειμένων, του χώρου και του χρόνου ως χρήμα, οι αλάνες έχουν καταληφθεί από φρικιαστικά οικοδομήματα: πολυκατοικίες, πάρκινγκ, καφετέριες...

Εφευρετικά κατασκευάσματα τα οποία έχουν αναλάβει να οργανώσουν την συνεύρεση και την επικοινωνία. Να καθορίσουν τον τόπο και τον χρόνο επαφής, να εγκλωβίσουν την ελεύθερη κίνηση στην πόλη, να ελέγξουν και να αναπαράγουν την κατανάλωση πλαστών επιθυμιών. Χώροι που στην ουσία οδηγούν στην απομόνωση, αποξένωση και στον εγκλωβισμό ανθρώπων σε κλουβιά.

ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ το αίσχος της κατασκευής χώρων που αποσκοπούν στην απομόνωση, εμπορευματοποίηση των ανθρώπων και των επιθυμιών τους.

Καιρός να ουρλιάξουμε αντί να σωμαίνουμε...
Γιατί Η ΣΙΩΠΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΧΡΥΣΟΣ !

